

בְּטִיַת בְּנֵי קָל – תְּסַרִיף הַזֶּזֶן הַמְּגֵרָד

תְּסַרִיף הָאִפְעָל הַמְּטַעֵדִי:

יִשְׁבֶּה תְּסַרִיף הַזֶּזֶ אִפְעָל בִּי הַלְּגָה הָעִבְרִית אֶל־חֵד כִּבִּיר תְּסַרִיפָהּ בִּי הַלְּגָה הָעִרְבִית וְתִכּוֹן הַזֶּזֶ אִפְעָל בִּי הַגָּלֵב מְצֻמּוֹת הָעֵיִן בִּי הַמְּסַתְּבֵל , כְּמֵאֵ סִיטִיבִין בִּימָא יֵלִי :

זְמַן עֶבֶר – הַזֶּזֶן הַמְּאֻזִּי

הַפּוֹעֵל	הַגּוֹף	הַפּוֹעֵל	הַגּוֹף
שְׁמַרְנוּ	אֲנַחְנוּ	שְׁמַרְתִּי	אֲנִי
שְׁמַרְתֶּם	אַתֶּם	שְׁמַרְתָּ	אַתָּה
שְׁמַרְתָּן	אַתֶּן	שְׁמַרְתְּ	אַתְּ
שְׁמְרוּ	הֵם	שְׁמַר	הוּא
שְׁמְרוּ	הֵן	שְׁמַרְהָ	הִיא

מֵלַחֲצֹת עַל־תְּסַרִיף הָאִפְעָל הַמְּגֵרָד בִּי הַמְּאֻזִּי:

1. תִּשְׁכַּל פֶּאֶ הָאִפְעָל בַּלְּקַמְטִס מֵעִם הַצְּמַתִּיר בִּימָא עֵדָא צְמִירֵי הַמְּאֻזִּיִּין וְהַמְּאֻזִּיִּיִּין פִּתְשַׁכַּל בַּלְּסִכּוֹן הַמְּטַחֵר (שְׁמַרְתֶּם - שְׁמַרְתָּן) .
2. תִּשְׁכַּל עֵיִן הָאִפְעָל בַּלְּבַתַּח מֵעִם הַצְּמַתִּיר מֵאֵדָא צְמַתִּיר הַגָּאֵבָה וְהַגָּאֵבִין וְהַגָּאֵבַתִּין פִּאֵנָה תִּשְׁכַּל בַּלְּסִכּוֹן הַתָּמ (שְׁמַרְהָ - שְׁמְרוּ) - שְׁמְרוּ) .
3. תִּעַץ הַנִּבְרָה דַּאִמָּא עַל־עֵיִן הָאִפְעָל (שְׁמַר) בִּימָא עֵדָא צְמִירֵי הַמְּאֻזִּיִּין וְהַמְּאֻזִּיִּיִּין (שְׁמַרְתֶּם - שְׁמַרְתָּן) פִּתְעַץ עֵדָא תְּסַרִיף הָאִפְעָל מֵעִמָּה עַל־הַמְּקַע הָאֲחִיר .

זְמַן הַזֶּזֶן (בִּינְזוֹנִי פּוֹעֵל) – אִסְמֵ הַפֹּעֵל

רַבּוֹת	רַבִּים	יְחִידָה	יְחִיד
שׁוֹמְרוֹת	שׁוֹמְרִים	שׁוֹמְרֶת	שׁוֹמֵר

מֵלַחֲצֹת עַל־תְּסַרִיף הָאִפְעָל הַמְּגֵרָד בִּי הַחַזֵּר (אִסְמֵ הַפֹּעֵל):

1. תִּשְׁכַּל פֶּאֶ הָאִפְעָל בַּלְּחֻלָּם (סֻוֹא הַתָּמָה אִם הַנֶּאֱפֻסָה) מֵעִם הַצְּמַתִּיר .

٢. تشكل عين الفعل بالصيريه مع المفرد المذكر ، والسيجول أو السكون التام مع المفردة المؤنثة ، والسكون التام مع الجمع بنوعيه .

(بִּינּוּנִי פְּעוּל) – اسم المفعول

רְבוּת	רְבִים	רְבִידָה	רְבִיד
קְטוּלוֹת	קְטוּלִים	קְטוּלָה	קְטוּל

ملاحظات على تصريف اسم المفعول :

١. تشكل فاء الفعل بالقامتص مع المفرد المذكر (קְטוּל) وبالسكون المتحرك مع مع المفردة المؤنثة ، وجمع الذكور ، وجمع الإناث (קְטוּלָה) – קְטוּלִים - קְטוּלוֹת) .
٢. تشكل عين الفعل بالشوروق مع جميع الضمائر .

זְמַן עָתִיד – الزمن المستقبل

הַפּוֹעֵל	הַגּוֹף	הַפּוֹעֵל	הַגּוֹף
נִקְטָל	אֲנִי	אֶקְטָל	אֶנִי
תִּקְטָלוּ	אַתָּם	תִּקְטָלוּ	אַתֶּם
תִּקְטָלְנָה	אַתֶּן	תִּקְטָלִי	אַתְּ
יִקְטָלוּ	הֵם	יִקְטָלוּ	הוּא
תִּקְטָלְנָה	הֵן	תִּקְטָלוּ	הִיא

ملاحظات على تصريف الفعل في المستقبل :

١. تشكل حروف الاستقبال كلها بالحيريق ، ماعدا الألف تشكل بالسيجول (א - נ - ? - ת) .
٢. تشكل فاء الفعل مع جميع الضمائر بالسكون التام وتكون مع حرف الاستقبال مقطع قصير مغلق .
٣. تشكل عين الفعل بالحولام مع جميع الضمائر عدا المخاطبة ، والمخاطبين ، والغائبين تشكل بالسكون المتحرك .

הצווי – الأمر

הפועל	הגוף
קטל	אתה
קטלי	את
קטלו	אתם
קטלנה	אתן

صيغة الأمر :

يصاغ الأمر مع ضمائر الخطاب الأربعة من المستقبل بعد حذف حرف الاستقبال (ת) . وبعد حذف حرف الاستقبال مع المخاطب يصبح الفعل (קטל) ، وبعد حذفه مع المخاطبة يصبح الفعل (קטלי) ونظراً لصعوبة البدء بسكانيين يتحول السكون الأول إلى حيريق ويصبح الفعل (קטלי) ، وكذلك الحال مع المخاطبين (קטלו) . أما الأمر مع المخاطبات فهو (קטלנה) .

المصدر الالهي والاسم المشتق

שם הפועל	שם הפעולה
לקטול	קטילה